

EOTAS Foundation for Deaf children in Tanzania

EOTAS

Stichting EOTAS heeft als doel dove kinderen in Tanzania een eerlijke kans te geven om in hun toekomst zelfredzaam te zijn door hen een onderwijsprogramma op maat te bieden.

Beste mensen,

Met het einde van 2014 in zicht en het ergste van de financiële crisis even achter ons, kunnen we bij Stichting EOTAS ons voorbereiden op 2015. Dankzij veel moeilijke uitdagingen in de afgelopen jaren, heeft de stichting de kans gekregen om te bewijzen hoe sterk die in z'n schoenen staat, om voor dove kinderen in Tanzania op te komen. De Dodoma Dovenschool groeit door en faciliteert elke jaar meer en beter onderwijs en groeiende betrokkenheid vanuit de samenleving. Voor ons ligt nu een belangrijke opgave voor onze eerste generatie kinderen die volgend jaar uit het basisonderwijs komen. Wij moeten zorgen dat ze uiteindelijk een goede vakopleiding kunnen volgen waarmee ze inderdaad economisch zelfstandig gaan worden op een plek van eigen keuze. Dat is echte training gericht op de eigen omgeving van het kind; waar EOTAS voor staat.

Dankzij de samenwerking met WanaZiwi (uit Nederland) kregen afgelopen november een aantal medewerkers van de Dovenschool een hele intensive cursus in naaiwerk in het door WanaZiwi gebouwde naaiatelier. Deze 2 heren en 7 dames gaan, behalve zelf ook productie draaien, dove leerlingen een opleiding geven in naaiwerk. We hopen de opleiding geïntegreerd te kunnen uitvoeren met dove en horende kinderen, zodat de acceptatie in de samenleving hierdoor verbeterd kan worden. Het uiteindelijke doel is dat de leerlingen verkoopbare producten kunnen maken. EOTAS verwacht dit verder te ondersteunen met een cursus in handelskennis, computer vaardigheden en training in goede werkeethiek. Het is de bedoeling dat er ook andere praktische vakken

worden aangeboden in het komende jaar. Hierbij ligt de nadruk op samenwerking tussen dove en horende leerlingen, met het doel een betere acceptatie van elkaar te realiseren in de samenleving! (Robin van Donkersgoed, programma coördinator)

In Memoriam!

Wanneer ik afgelopen Mei 2014 weer het schoolplein op kwam lopen, is er 1 jongen die mijn hand vast pakt. Charles, een grote lange, dunne jongen van 16 jaar. Hij kijkt eerst even goed om zich heen om te kijken of er geen andere kinderen in de buurt zijn die ons kunnen zien. Charles gebaart mij met hem mee te lopen. We lopen om de keuken en de eetzaal heen. Naar Saskia's boom. Charles en ik weten alle twee waar en voor wie deze boom staat. We gaan op de grond voor de boom zitten. We moeten alle twee huilen. Daarna begint Charles te vertellen. "Weet je nog, dat we altijd samen met Saskia gebaren gingen oefenen in haar kamer?" "Ja, dat weet ik nog heel goed." Charles zegt: "Ik kan me Saskia nog heel goed herinneren." Ik krijg weer een brok in mijn keel. Charles, een kind dat op school woont, geen familie heeft, al een enorm verleden achter zich heeft op zo'n jonge leeftijd, en normaal gesproken weinig emoties laat zien. Verteld mij hier bij Saskia's boom dat hij haar mist. We zitten nog even rustig bij de boom te kijken. Charles laat mij trots zien dat de mango's aan Saskia's boom echt al groot beginnen te worden. Hij geeft de boom elke dag water. Na een paar minuten komen ook andere kinderen om ons heen zitten. In stilte denken we allemaal even aan Saskia. Inmiddels is het 5 jaar geleden dat Saskia is overleden. Maar nog altijd straalt ze in onze gedachten en in die van de kinderen op de Dovenschool in Dodoma. Saskia haar bijdrage aan de Dodoma Dovenschool is enorm. En nog elke dag voelbaar. Saskia's boom zal blijven doorgroeien, en daarmee blijft de herinnering aan haar altijd bestaan. (Nienke Munting, EOTAS Secretaresse)

My HAPPINESS

Ik ben Hawa. Ik ben zo trots op mijn toekomstige leven. Ik bedank Miss Hennie om naar Tanzania te komen en mij nieuwe vaardigheden te leren met de naaimachine. Dus ik hou van haar. Miss Hennie is een zeer leuke

leraar. Ik heb veel kennis van haar gekregen. Dit zal mij helpen om een goed leven te krijgen. **Als eerste:** Heb ik geleerd speldenkussens te maken om de spelden veilig op te bergen. **Als tweede:** Heb ik geleerd hoe ik het draad (uzi) en de naald goed in de naaimachine moet doen om te naaien. **Als derde:** Leerde Miss Hennie mij hoe ik met de hand moet afstoppen. **Als vierde:** Moest ik de stof (Kitinge) knippen en op papier het patroon maken om helemaal zelf een tasje te kunnen maken. Het is mij goed gelukt ☺. Ik heb het tasje verkocht aan Else en Lidwien voor tien duizend shilling. Dat geld heb ik verdiend. Ik vind het helemaal "prima" en ik vind het leuk. Daarom wil ik graag dat dit door gaat, zodat ik nog meer kan leren. Want nu weet ik, hoe ik een laptopshoes en geld tasje moet maken met stof, voering en een rits. Ook die heb ik al verkocht aan de dochter van Hennie, Marloes en aan Robin. Ik hou van Miss Hennie en ik wil graag dat ze weer terugkomt naar Dodoma, Tanzania. Want ze is een goede leraar en kan goed met ons communiceren. Ik ben zo blij! Welkom, bedankt! (Hawa Awesso; Vertaald uit het Engels)

Ik ben Neema!

Ik wil graag Wanaziwi NL en Wanaziwi TZ bedanken, omdat ik dingen heb geleerd die goed voor mij zijn. Nu en de rest van mijn leven. Ik

had nooit gedroomd, dat ik op een dag naaister zou zijn, maar nu kan ik al kleine dingen met de hand maken. Bedankt Hennie, je maakt deze grote droom waar. Het was leuk om met Hennie de stad in te gaan en materialen te kopen, zoals kitinge en andere dingen die we nu gebruiken. De eerste week was moeilijk voor mij, omdat ik niet wist hoe ik met de machine moest werken. De tweede week werd het makkelijker, omdat ik eindelijk weet het moet. De derde week was leuk! We maakten laptop hoezen en tasjes. Ik wil graag Robin bedanken om mij de gelegenheid te geven hieraan mee te werken. Het betekent veel voor mij. (Neema Mwegoha; Vertaald uit het Engels)

Sinds het voorjaar ben ik door Alyanne, Nienke en Robin betrokken geraakt bij het project WanaZiwi en Stichting EOTAS. Na enkele brainstormsessies enthousiast aan de slag gegaan met het ontwikkelen/uitwerken van een lesprogramma. Een programma waarin de kinderen stap voor stap basisvaardigheden aanleren, zodat zij kunnen doorstromen naar het naaiatelier. Begin november (laatste maand voor de zomervakantie van de kinderen) met 2 koffers vol met materialen en een hoop enthousiasme afgereisd naar Dar es Salaam, alwaar ik opgewacht werd door Robin. Reuze fijn, voor mij een compleet nieuwe wereld. Het aankomen in Tanzania en de autorit naar Dodoma was overweldigend. De natuur, de weidsheid, de kleuren en geuren. Het ontvangst op Camp Holland en EOTAS/WanaZiwi was erg enthousiast en hartelijk, alras voelde ik me op mijn plek. Gezamenlijk met Neema, Hawa en Robin een plan gemaakt en de laatste materialen in de stad aangeschaft. Daarna met elkaar dapper aan de slag in het naaiatelier met patronen, knipplannen, stoflegging en goede afwerking tot mooie eindproducten. Met veel enthousiasme en concentratie gingen de dames en een aantal leerkrachten voortvarend aan de slag. Alras werd het WanaZiwi gebouw omgetoverd tot een gezellig werkplaats en inloopcentrum. Ik ben super trots op Hawa en Neema, die beide in deze weken zijn uitgegroeid tot goede leerkrachten voor WanaZiwi! In de laatste 2 weken komen ook kindergroepjes in de middag aanschuiven in het atelier, en wordt er gewerkt met katoen, wol, kralen en verschillende teken- en oefenmaterialen. Ook hier is het enthousiasme groot en zijn de kinderen erg leergierig. Niki en Nora schuiven aan en samen leren we de kinderen verschillende technieken aan voor het maken van een armband of ketting. Het laatste weekend voor de vakantie van de kinderen met elkaar (+ leerkrachten, matrons/patrons, Lonneke, Lidwien, Else en Robin) een prettag. Overdag werken de kinderen aan een muurschildering, maken met elkaar tekeningen en vlaggetjes, spelen in de speeltuin of voetballen. We sluiten de dag feestelijk af met popcorn en een flesje frisdrank. Zo zittend in de schaduw onder een boom in de pauze, kijk ik terug op 4 waanzinnig bijzondere weken en ben apetrots op wat we met elkaar in deze weken aan resultaten hebben kunnen behalen. Gaaf toch, dat met gerichte aandacht en focus er zo veel nieuwe dingen geleerd en uitgevoerd kunnen worden! EOTAS en WanaZawi, bedankt voor deze unieke weken! (Hennie Hoek)

27 oktober 2014 "Achtien Engelse middelbaar scholieren bezoeken Dodoma. Een van de jongens is doof en een van de meisjes wil graag gebarentaal leren en met dove kinderen werken. Via via horen ze over de doveschool en vragen ze mij of ze de school kunnen bezoeken. En dat kan zeker! De dove jongen is volledig onder de indruk van de dove kinderen en andersom. Het meisje kijkt haar ogen uit, stelt vragen en wil van alles weten. Ze voelen zich op hun gemak, glimlachen, spelen en nemen alle dierbare momenten met deze speciale kinderen in hun op. Ik kijk van een afstandje toe en ben aan 't genieten van de gehele situatie. De dove kinderen die ontzettend opleven van dit bezoek en de bezoekers die opleven van de dove kinderen. Een mooi proces wat hopelijk zo jaren kan blijven door gaan. En niet alleen bezoekers fleuren de kinderen op. Bezoekers, vrijwilligers, donateurs, we hebben jullie allemaal nodig. Uit de grond van m'n hart: Bedankt voor wat jullie voor de kinderen betekenen!" (Lonneke van Bladel)

964 hamerslagen en 57 kromme spijkers verder, begint de speeltuin al een stuk veiliger en spannender te worden! Na drie jaar Bouwkunde te hebben gestudeerd aan de TU Delft, besloten we onze theorie in de praktijk te gaan brengen op de dovenschool. We hebben enkele dagen gehad om te wennen aan de school, de omgeving en alle knuffelende kinderen, en zijn toen aan de slag gegaan met de speeltuin.

De wipwap hebben we als eerste onder handen genomen. (hierboven) Onze enthousiaste coach Robin leerde ons al snel hoe de slijptol, het lasapparaat en de cirkelzaag werken. Ook kregen we genoeg support en hulp van de jongens van de werkplaats (Johari, Michael en Bilali) en de nieuwsgierige kinderen, die maar al te graag in de werkplaats kwamen kijken en overal met hun neusjes bovenop zaten. De vonken die de slijptol uitspuwde was voor hen al een show op zich. Na de lessen op school kwamen de oudere kinderen vaak helpen met sjouwen, zagen en hameren. Het resultaat mag er zijn. Zelfs de grote kinderen komen nu met hun voeten van de vloer en de veiligheid is er bovendien zeker op vooruit gegaan. Ook de buurkindjes vinden alle bezigheden reuze interessant en komen geregeld even meespelen.

Door de blije gezichten van alle kindjes werden we gestimuleerd om ook het klimrek te verbeteren. Helaas komt het einde van ons verblijf hier nu bijna in zicht, maar gelukkig hebben we nog een laatste project om mee af te sluiten, namelijk het ontwerpen en maken van een kabelbaan! Het is mooi om te zien dat hetgeen wat we hebben gerealiseerd direct resulteert in een actievere speelomgeving.

Gerhard Pape nam paar dagen vrij gedurende zijn werkbezoek aan Tanzania, om bij ons op school samen met kinderen een step te maken voor kinderen. Deze eenvoudige goede constructie kan nu makkelijk nagemaakt worden.

We zijn erg blij dat we welkom waren op de school en op Camp Holland en dat we deze speciale (werk)omgeving hebben mogen ervaren. En bovenal, hebben we geleerd om een lange spijker er in 18x in te slaan in plaats van in 50x.
"Het is je moeder niet!" (Niki & Nora)

Wat deed u voor de dove kinderen in Tanzania.

Hieronder volgt een greep uit een aantal initiatieven die mensen hebben genomen vanaf juni tot december dit jaar om dove kinderen in Tanzania te ondersteunen via Stichting EOTAS.

- Met veel dank aan een zeer gulle dove donateur en medewerkers van Shuleni die samen met hun ondersteuning ons de mogelijkheid hebben gegeven om in een paar maanden onze praktijkruimte van dak te voorzien en af te sluiten. Helaas heeft dit project jaren stil gelegen vanwege geldgebrek, maar dankzij deze geweldige bijdrage kunnen we in korte tijd weer vooruit met deze trainingsruimte voor onze dove kinderen. Tevens hebben we veel verbeteringen kunnen aanbrengen in klaslokalen en slaapzalen van de kinderen.
- En dank aan Shuleni medewerkers die op eigen geld naar Tanzania kwamen om het onderwijs op onze kleuterschool voor kleine dove kinderen verder te verbeteren en te ondersteunen.
- We hebben in november weer een geweldige leuke tijd gehad met vrijwilligers uit Nederland die leuke dingen met en voor de kinderen maakten. Deze positieve aandacht en betrokkenheid geeft een geweldige inspiratie aan de kinderen, zoals te zien is in deze nieuwsbrief.
- We willen deze keer ook het Liliane fonds benoemen, die ons al vele jaren ondersteunt met directe kindhulp en de verbetering en uitbreiding van slaapzalen en klaslokalen, om in de toenemende behoeften van het groeiend aantal kinderen te kunnen voorzien.
- Dank aan alle particuliere donateurs die een individueel kind sponsoren. Dankzij deze sponsoring kunnen deze kinderen samen met hun vriendjes en vriendinnetjes op school verder spelen en leren.
- Tevens dank aan onze goede vrienden in Katwijk die computers bij elkaar zoeken voor de computerlessen aan onze dove kinderen. Met deze computers gaat een nieuwe wereld open. Het geeft de kinderen een kans om mee te doen met de moderne wereld, in plaats van achter te blijven.
- En veel dank aan een familie uit Haarlem die besloten hun verjaardag te gebruiken t.b.v. de dove kinderen in Dodoma. Met hun gulle bijdrage kunnen we het komend jaar weer goed van start.
- En dankzij de inzet van Lonneke en haar familie werden we in financieel in staat gesteld om de speeltuin op school te renoveren en zodanig te verbeteren en veiliger te maken voor de kinderen.

Veel dank aan onze trouwe donateurs die maandelijks onverminderd de dove kinderen in Tanzania blijven steunen met hun financiële bijdragen.

Graag willen wij alle (ook niet genoemde) donateurs en bezoekers hartelijk danken voor hun geweldige inzet, originele initiatieven en donaties. Samen maken we het onderwijs en de zorg voor dove kinderen in Tanzania mogelijk.

Samen komen we er well!

Per definitie zijn onze dove kinderen in Dodoma niet zielig en ook niet straatarm: Ze hebben gewoon een eerlijke kans nodig met realistische en goede ondersteuning, zorg en onderwijs. EOTAS zorgt hiervoor en betreft ouders zo veel mogelijk bij de goede ontwikkeling van hun kind.

Tegenwoordig is er heel veel mogelijk in Tanzania en als verantwoorde organisatie doen we onze best om de kinderen zo goed mogelijk te helpen ontwikkelen met gebruik van lokaal beschikbare middelen. Dat is echte duurzaamheid. Uiteindelijk zal De Dodoma Dovenschool, samen met eigen lokale Inkomen Genererende Activiteiten zelfstandig moeten kunnen draaien. Zover is het vandaag nog niet. De kinderen hebben nog even uw financiële steun nodig, om straks een goede vakopleiding te kunnen afronden. Indien u een mogelijkheid heeft om hieraan bij te dragen, dan helpt u een doof kind op weg naar financiële zelfstandigheid en meer vrije keuzes in hun eigen toekomst. Doet u mee?

Fijne feestdagen gewenst en met vriendelijke groet,
Robin van Donkersgoed

Info:

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met:

Robin van Donkersgoed of
Nienke Munting:

Email:

info@eotasfoundation.org,
of onze website bezoeken:
www.eotasfoundation.org

Stichting EOTAS:

Rek. Nr. NL95ABNA0 50.27.50.820

